

Od Buddhů k dlouhokrkým ženám

V THAJSKU SI PŘIJDOU NA SVÉ NÁROČNÍ CESTOVATELÉ I BATŮŽKÁŘI

„Thajsko je ideální země pro toho, kdo chce poprvé vyjet do exotické země. Je bezpečné, má dobře rozvinutou infrastrukturu a místní dopravou se snadno dostanete, kam budete chtít. Lidé jsou vstřícní a většinou se domluví anglicky,“ říká cestovatel Pavel Štýbr, který během posledních třiceti let projel 64 zemí světa.

Thajsko bylo výchozí zemí pro mou cestu do Myanmaru, Laosu, Vietnamu, Kambodži a Malajsie. Na zhlédnutí většiny thajských turistických lákadel by vám měl stačit měsíc, ale i kratší pobyt má smysl.

Začal jsem prohlídkou metropole Bangkoku, moderního velkoměsta s velmi rušným

provozem. Celé je zahaleno smogem, a tak je častým doplňkem Thajců rouška přes ústa. Ubytoval jsem se v ulici Khao San, která je cestovatelským centrem, plným nejlevnějších hotelů, restaurací a nevěstinců, kde jedna cestovní kancelář vedle druhé nabízí služby všeho druhu. Od ubytování a dopravy

přes typické thajské atrakce, jako jsou „zaroučené pravé thajské masáže“, výlety do okolí na krokodýlí, motýlí či hadí farmy, jízdu na slonech, opičí a sloní show, rafty, až po prohlídky samotného Bangkoku.

Na tu jsem se vydal sám a zamířil do královského paláce, který byl do roku 1946 sídlem thajské královské rodiny. Tenhle velkolepý komplex je architektonickým skvostem a zároveň přehlídkou řemeslné dovednosti Thajců. Prohlídku začněte v chrámu Wat Phra Kaew, kde naleznete nejposvátnější figurku celého Thajska – Smaragdového Buddhu.

V jeho těsném sousedství stojí neméně oslavný chrám Wat Pho ze 17. století, nejstarší ve městě, jemuž dominuje šestačtyřicetimetrová socha ležícího Buddhu. O něco menší, ale přesto úctyhodných rozměrů, je Buddha v chrámu Wat Traimit v Čínské čtvrti, který měří tři metry a je odlitý z 5,5 tuny zlata.

Pozoruhodnou stavbou je i věžovitý Wat Arun, vystavěný v khméřském stylu. Obejít všechny chrámy je ale téměř nemožné – ve městě jich napočítáte kolem pěti set.

Most přes řeku Kwai

Z bangkokského vlakového nádraží v Thonburi jsem se vydal asi 130 kilometrů na západ do města Kanchanaburi, ležícího na levém břehu řeky Kwai. O jeho smutnou slávu se zasloužila hlavně druhá světová válka.

Japonský válečný plán na vybudování železnice, jež by spojovala Thajsko s Barmou, navazoval na projekt, který před nimi jako ne-realizovatelný zavrhl Angličané. Na stavbu 415 km dráhy, jež získala přezdívku železnice smrti, bylo v roce 1942 posláno 60 tisíc spojeneckých zajatců a 200 tisíc asijských dělníků. V drsných podmínkách zemřelo asi 16 tisíc spojeneckých zajatců (především Britů, Australanů a Holanďanů) a polovina asijských dělníků. O popularitu mostu přes řeku Kwai a turistický zájem se pak postaraly kniha Pierra Boulleho a oscarový film Davida Leana.

Kanchanaburi na vás silně zapůsobí, zejména když si představíte, jak asi krajina vypadala v době stavby mostu a za jakých podmínek ho vězni budovali. Projděte si i dva válečné hřbitovy, některé z muzeí přibližujících

FOTO: PAVEL ŠTÝBR (WAT PHRA KAEW V BANGKOKU)